

Shorepatrol in Oostende

Oostende was altijd een leuke haven, zeker de plaats waar we werden afgemeerd, midden in de stad. Tegenover ons lag een grote driemaster als museumschip en de inwoners van de stad zagen ons ook als museumstuk.

Oké, de mijnenveger was niet een van de nieuwste maar om nu in zulke grote getallen naar twee Nederlandse marineschepen te komen kijken was overdreven. Het was druk op de kade maar enkele van de maten drongen zich er door heen en vertrokken richting strand en strandvertier. Morgen zouden we naar school moeten en door een Belgische instructeur op de hoogte gebracht worden van de nieuwste mijnenveegsnuffjes. Het zou de komende week afzien worden voor de maten en voor mij want in een duf klaslokaal zitten is wat anders dan op zee een frisse neus halen. Maar de verveling zou voor mij snel veranderen in een spannende avond.

Hr. Ms. Bedum loopt Oostende binnen.

Ik werd door onze commandant aangewezen als lid van een 'Shorepatrol'. Het was toen de gewoonte dat er altijd iemand met de Belgische militaire politie meeliep als er Hollandse schepen in de haven lagen. De Shorepatrol liep in het uitgaanskwartier van Oostende rond en hield alles in de gaten en greep in als een van de Jannen watal te uitbundig werd. Ik werd voorzien van een witte koppel met pistool in een holster en een witte helm met daarop in grote letters MP. Nu was er rondom op die helm ook een rode band aangebracht omdat de MP niet zulke

makkelijke gasten waren ging het verhaal dat je ze tot die rode rand onder water moest houden, dan had je na een paar minuten geen last meer van ze. Ik liep door de stad naast twee enorme Belgische MP's, het scheelde zeker een kop dat ik kleiner was en het waren kleerkasten van kerels. Arme maten die vanavond uit de band sprongen en met deze twee te maken zouden krijgen. Ik gaf ze niet veel kans.

We reden met een jeep van de ene naar de andere kant van het gebied, stapten uit, maakten een rondje door de straten, gingen bars, tingeltangels en bordelen in en uit en kwamen weinig moeilijkheden tegen. Reden weer terug naar het begin en controleerden opnieuw het gedrag van de bemanningen aan de wal.

Het was ten tijde van de Vietnamoorlog en veel Amerikaanse soldaten deserteerden vanuit de States of uit Vietnam en vluchten naar Europa of Rusland. West-Europa mocht zich verheugen in het bezoek van de deserteurs en twee daarvan waren in Oostende terecht gekomen. Via de portofoon werden mijn collega Mp's op de hoogte gebracht dat ze zich onder het publiek hadden gemengd wat die avond de renbaan bezocht voor de paardenraces. We moesten ze oppakken en afleveren op het politiebureau.

We reden de stad uit naar de renbaan, gingen naar binnen en werden opgevangen door een man in burger die de twee Belgen aanwees waar de Yankees stonden. Ik stond haast te trillen op mijn benen, zo spannend vond ik het en hoopte maar dat ik mijn pistool niet hoefde te gebruiken. Zo'n held ben ik nou ook weer niet en dat zou mij toch al te drastisch worden, schieten op twee deserteurs. De twee reuzen mij liepen eropaf met een gummiknuppel van een meter of twee, tenminste zo leek het, in hun hand en mepten de twee Amerikanen meteen tegen hun knieën die daar gelijk op vielen en hun handen in de lucht staken. Ze werden geboeid en na een korte rit werden ze afgeleverd op een politiepost. Zonder ook maar een ogenblik de uitdrukking op hun gezicht te veranderen

reden we terug naar de stad en gingen verder met onze ronde. Ik had in het geheel geen bijdrage kunnen leveren, ook is was de verbaasde toeschouwer.

Wat mij het meest verbaasde was dat er niet eerst werd geïnformeerd of ze wel de juiste mannen hadden maar er meteen op los sloegen. Ze waren wel indrukwekkend die twee en hadden dus zonder problemen of slaan de twee Amerikanen kunnen oppakken.

Waar ik ook over nadacht was dat het zó snel was gegaan dat denk ik bijna niemand anders het had opgemerkt dan diegenen die er vlak bijstonden.

Ik heb natuurlijk nooit meer iets vernomen van en de Belgen en de Amerikanen maar dat het een bijzonder ervaring was kan en moet ik beamen. En mijn pistool bleef in de holster.